

tænker paa, nemlig at naa det Maal, vi alle har, men uden de Midler, Ministeren er bange for: en Udvidelse af den egentlige Værgeraadsinstitution. Det er altsaa paa Forhaand en fremstrakt Haand — foreløbig kun min egen, thi jeg har ikke drøftet Tanken med andre. Jeg vilde sætte Pris paa, før vi begynder Udvalgsforhandlingerne, at høre, om Ministeren ikke mener, at der paa Forhaand er en Mulighed for at bygge Lovene saaledes op, at vi kommer den Vej ud. Det er egentlig ikke saa indviklet, som man paa Forhaand maaske tror, da det i saa høj Grad drejer sig om Ord og Udtryk, altsaa Formaliteter og ikke Realiteter.

I øvrigt kan jeg tilsige mit Partis Støtte til en interesseret, velvillig og hurtig Behandling af begge de foreliggende Lovforslag.

**S. Rasmussen:** Da vort Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg kun med nogle faa Ord anbefale de to Lovforslag til Behandling i et Udvalg. Vi kan fuldt ud slutte os til det, som allerede er sagt, at der er Enighed om Maalet: at gøre det saa godt for Børnene og de unge Mennesker, som vi kan.

Der kan efter min Mening ikke være Tale om ved denne Lejlighed at komme ind paa en Detailbehandling af Lovforslaget. Heller ikke skal jeg komme ind paa de Betragtninger, som blev fremsat af den ærede sidste Taler.

Jeg kan altsaa tilsige mit Partis Støtte til et Arbejde paa at gøre Forholdene saa gode som muligt for de Børn og unge Mennesker, som disse to Lovforslag handler om.

**Marie Hjelmer:** Jeg skal tillade mig at henvise til mine Bemærkninger om disse to Lovforslag i Foraaret og nu kun medgive dem mit Partis bedste Anbefaling og ønske, at de gennem Arbejdet i Udvalget maa naa til en lykkelig Løsning.

**Justitsministeren (Rytter):** Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslagene.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) har som sædvanlig holdt en blomstrende Tale, hvor man ikke skulde lægge saa megen Vægt paa Ordene — saadan forstod jeg ham — som paa Meningen,

og det er selvfølgelig rigtigt. Derfor vil jeg ogsaa bede om, at man vil læse de Forhandlinger, vi førte i Foraaret, igennem; man vil da se, hvorvidt det ærede Medlem har Ret i, at hans Referat var „relativt loyalt“. Men jeg takker for den fremstrakte Haand og haaber, at vi skal naa et godt Resultat i Udvalget. Om det just kommer til at gaa i den Retning, som det ærede Medlem foreslog, er jeg paa Forhaand noget i Tvivl om, da det efter min Mening vilde føre til en alt for skarp Centralisation, og det er netop det store Spørgsmaal, om vi skal blive ved med at arbejde henimod en saakraftig Centralisation, som vi har gjort de sidste Aar. Jeg tror det ikke, jeg tror tværtimod, det bliver nødvendigt i et Samfund som vort at overlade en Mængde til de kommunale Mynigheder.

Det ærede Medlem talte noget om Kancellistædighed. Jeg tror ikke, en saadan er til Stede, og da det nu er saa heldigt, at det ærede Medlem paa en Maade er kommet ind i Kancelliet, haaber jeg, at vi ogsaa paa dette Omraade skal naa til et godt Resultat.

**Steincke:** Maa jeg begynde med at takke for den indirekte Lykønskning til, at jeg ogsaa var kommet ind i Kancelliet. Uden i øvrigt at komme nærmere ind herpaa skal jeg gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at de Afgørelser, jeg er med til at træffe i denne Stilling, er inappellable.

Den højtærede Justitsminister anbefalede at lægge Vægten paa Meningen af de tidligere Forhandlinger, ikke paa Ordene. Ud fra akkurat samme Opfattelse opfordrer jeg alle, specielt Udvalgets Medlemmer, til omhyggeligt at læse første Behandling igennem. De vil da kunne se, at mit Referat i Virkeligheden er loyalt, for saa vidt Meningen angaar, selv om jeg tog lidt mere Hensyn til de underliggende Motiver, end den højtærede Justitsminister i Dag var glad ved.

Hvad Realiteten angaar: at opnaa Centralisation, gjorde den højtærede Justitsminister sig skyldig i en fejl Opfattelse af mine Udtalelser. Det, jeg vilde opnaa, var større Centralisation indenfor de kommunale Myndigheder. Ministeren